

SAUCIENS UZ PAKLAUSĪBU

REIMARS ŠULCS

ES TO VIENKĀRŠI VAIRS NEVARU PACIEST

Visur, kur tiek lietota elektrība, ir drošinātāju skapis. Jo plašāks elektrības tīkls mājā, jo vairāk drošinātāju. Laiku pa laikam uz skapja tiek aizmirsts atzīmēt, kurai vietai mājā attiecīgais drošinātājs atbilst. Un tad mēs, vīri, stāvam pie drošinātāju skapja un sievas ziņo, kuras lampas vai kontakti ir savienoti ar attiecīgo drošinātāju.

Tātad, kam domāti drošinātāji? Drošinātāji aizsargā elektrotīklu no pārslodzes, lai netiktu nodarīti bojājumi, kad pieslēdzam pārāk daudz elektrības, pārāk daudz elektroierīču. Šajos gadījumos tiek izsists drošinātājs, it kā sakot: “Es to vienkārši vairs nevaru izturēt! Tu no manis gribi par daudz.” Līdz ar to viss attiecīgajā elektrotīklā pārstāj darboties: gaisma nedeg, mūzika apklust, veļasmašīna apstājas un lifts iesprūst starp stāviem.

Lūk, tāpat kā ir limiti – drošinātāji – fiziskajā pasaulē, tāpat tie ir emocionālajā sfērā. Mūsu nervu sistēmai arī ir drošinātāji. Ja esam stresā, mēs rīkojamies savādāk nekā to gribētu. Mēs uzkiedzam kādam, kurš pārāk bieži mūs ir kaitinājis, reizēm aizcērtam kāda priekšā durvis, atsakāmies “to cilvēku” saukt pie telefona vai draudzē ar viņu sasveicināties jeb tikai reizīti neapmeklējam draudzi, kas bieži vien ievelkas uz visiem laikiem. Kad kāds izsit mūsu drošinātāju sistēmu, mēs sākam lietot vārdus, kurus nekad iepriekš šim cilvēkam neesam teikuši, piemēram: “Es šķiršos!” vai “Tu nekad neesi mani mīlējis, tu vienmēr dari tikai to, kas tev patīk!”, vai “Tev jau vienmēr būs taisnība!”

Kad mūsu drošinātāji ir izsisti, mēs varam pieņemt ātrus, radikālus lēmumus, kurus pēc tam visu mūžu nožēlojam. Un ļaunākais, mēs varam kādu nogalināt, mēs varam sarunāt nelaipnus vārdus. Ak, kādi vienmēr tiek nodarīti postījumi, kad mūsu drošinātāji ir izsisti un mēs sakām: “Es to vienkārši vairs nevaru izturēt!”

Mans draugs, mēs visi dzīvojam ierobežotā pasaulē. Visam, kas nav mūžīgs, ir savs lūzuma punkts. Ikvienu var ievest stresā, atšķirība ir tikai tajā, cik ātri tas notiek.

Psihologi ir sastādījuši stresa skalu, kādā mērā lielās cilvēces nelaimes ietekmē personu. Ļoti liels stress ir, kad cilvēks šķiras, kad viņš kādu zaudē, ievērojamam stresam cilvēks ir pakļauts bankrota gadījumā, stresu izraisa arī pārceļšanās uz

jaunu dzīvesvietu u. t. t. Ja kopējais stresa līmenis paceļas pārāk augstu, var teikt, ka cilvēks ir tuvu nervu sabrukumam.

Mans draugs, ceru, ka esi iejuties šajā skumjajā stāstā: “Es vairs nevaru!” Tu man piekritīsi, ka mēs visi esam ierobežoti un meklējam drošinātāju, kas būtu pietiekami spēcīgs, lai nekad nepārdegtu, nekad neliktu izdzist gaismai un apklust mūzikai.

Nu tad, alelujā! Iesim pie Jēzus drošinātāja!

Jēzum bija drošinātājs, kas nekad netika izsists. Jēzus uzvedība nekad, nekad neliecināja par Viņa nervu sistēmas ierobežojumiem. Ak, dārgais Jēzu, vai Tev bija viens liels personīgais drošinātājs, vai arī man ir kāda iespēja tādu iegūt?

Atbilde uz šo jautājumu rodama, iespējams, kristiešiem vispazīstamākajā nodaļā Bībelē: 1. Korintiešiem 13. 7. pantā atklāta brīnišķīga Svēto Rakstu daļa: Mīlestība “panes visu”.

Ja ticam katra Bībeles vārda inspirācijai, mums jāsaka: “Visu!” Ja neticam Rakstu verbālajai inspirācijai, mēs centīsimies pārveidot šo pantu, pielāgojot to saviem cilvēciskajiem ierobežojumiem: “Mīlestība panes daudzas lietas”. Padomā, cik svarīgi ir ticēt Bībeles verbālajai inspirācijai! Ja neticam, kādas tik muļķības mēs tad varam pierakstīt, it kā Jēzus un apustuļi to būtu teikuši!

Mīlestība “panes visu”. Tas ir Jēzus drošinātājs. Tas nozīmē, ka tas nekad netiek izsists, kā arī nākamais pants vēstī: “Mīlestība nekad nebeidzas”. Cik brīnišķīga un varena ir šī Rakstu vieta! Paskatīsimies, kā to izsaka paplašinātā Bībele:

“Mīlestība iztur jebko un visu, kas nāk.” Tas atkal saskan ar 8. panta vārdiem: “Mīlestība nekad nebeidzas”.

Ja netici Dieva Vārda verbālajai inspirācijai, tu pieliksi pūles, lai pielāgotu šo tekstu savai nepilnībai un tādējādi attaisnotu to, ka ļauj izsist savus drošinātājus.

Draugs, mums nepieciešams nomainīt savus cilvēciskos drošinātājus. Mums sava nervu sistēma jāaizvieto ar Jēzus drošinātāju. Jēzus “drošinātājs” ir izliets mūsu sirdīs ar Svētā Gara pārdabīgo spēku.

Ak, dzīve ir kā saspīlējuma versme, bet, mans draugs, ar šo dievišķo drošinātāju, lai kas arī notiktu, mēs to varam panest pacietībā, laipnībā un izturībā. Jēzus teica: “Nāciet šurp pie manis visi, kas esat bēdīgi un grūtsirdīgi, es jūs gribu atvieglināt. Ņemiet uz sevi manu jūgu, mācieties no manis, jo es esmu lēnprātīgs un no sirds pazemīgs; tad jūs atradīsiet atvieglojumu savām dvēselēm. Jo mans jūgs ir patīkams un mana nasta viegla” (Mat. 11:28-30).

Cik šī ir brīnišķīga rakstu vieta: “Nāciet pie manis...”, “Nāciet pie manis...”, “Nāciet pie manis...”, turpiniet nākt pie manis! Jēzus sauc tevi. Jēzus tā sauc tevi katru dienu, katru minūti dienā. Viņš sauc mīlestībā: “Nāciet, nāciet, nāciet pie manis, vienkārši turpiniet nākt! Es tev dodu, ko pasaule nespēj piedāvāt. Tikai es varu to tev dot. Nāc pie manis. Paliec manī, lai es tev varu dot mīlestību, kas “panes visu, kas iztur visu un jebko, kas nāk”.

Mans draugs, šī mīlestība ir tikusi pārbaudīta. Vai tad nav taisnība, ka mūsu nervu sistēma ir vistraslākā, kad neesam pietiekoši gulējuši? Gatavojoties Golgātas ceļam, Jēzus praktiski nebija gulējis visu nakti pirms tam, kad Viņam bija jāiztur nopratināšana, sišana, apsmiekls, nepatiesi apvainojumi un krusta smagums uz sava izmocītā ķermeņa. Ja nu kāda cilvēka nervi kādreiz varētu uzdot, vai tad tas nebija Jēzus gadījumā uz Golgātas ceļa? Ja nu kādam cilvēkam būtu tiesības piedzīvot sava drošinātāja pārdegšanu un teikt: “Es to vienkārši vairs nevaru izturēt!”, tad Jēzus to varēja teikt. Tomēr Viņš neizdvesa nevienu nekontrolētu vārdu!

“Mīlestība iztur visu un jebko, kas nāk.” Jēzum bija šāda mīlestība, un tā tika pārbaudīta Viņa cilvēciskajā ķermenī, kuram bija tie paši ierobežojumi, kādi ir tev un man. Jēzus nesalūza!

Tu vari teikt: “Bet Jēzus savā būtībā bija pārdabīgs.” Bet te tev ir atbilde: Jēzus nāca pasaulē, lai to pašu pārdabīgumu darītu pieejamu ikvienam ar varenā Svētā Gara spēku. Pārdabīgu dāvanu, lai neviens dzīvesbiedrs vairs nepaceltu savu balsi, lai nevienam draudzes loceklim nepārdegtu drošinātājs un viņš neaizskrietu no draudzes sapulces, lai mēs neviens nezaudētu pacietību un nerīkotos tā, it kā nekad nebūtu sastapušies ar Jēzu. Lai mēs atklātu, ka Viņa jūgs ir laipnīgs un Viņa nasta viegla. Jā, mīļais, Jēzus teica: “Nāciet pie manis visi, kas esat bēdīgi un grūtsirdīgi”. Jēzus aicina mūs nākt un dzert Viņa mīlestību: “Ja kam slāpst, tas lai nāk pie manis un dzer!” (Jāņa 7:37.)

Varbūt mēs esam iegremdējuši savus spaiņus dzīves akā un nespējam remdēt slēpes, varbūt mēs pašu aku gribam pielikt pie savām lūpām, bet tur nekas nesanāk. Mums nepieciešams iemīlēt Jēzu – no galvas līdz papēžiem. Tad mums būs mīlestība, kas panes visu, kas iztur jebko un visu, kas nāk, tā mīlestība, kas nekad nebeidzas.

Ja kaut ko vai kādu mīlam vairāk par Jēzu, tad Jēzus drošinātājs mums nav pieejams un mūsējais turpinās pārdegt.

Kāds ir teicis, ka pirmie kristieši daudz biežāk sludināja no Salamana augstās dziesmas. Kāpēc? Tāpēc, ka tur ir atainota kaislīga mīlestība. Jēzus mīlēja ar tādu dedzību kā Sulamīte savu iemīļoto. Tādēļ, ka vidusmēra kristieša mīlestība uz Jēzu ir gaužām vāja, vidusmēra kristietībā vērojama vienīgi tā pati ierobežotā cilvēciskā mīlestība, kas piemīt grēciniekiem, kurai ir nosliece salūzt, aizsvilties

dusmās, aizvainojumā, iekārē un alkatībā, dziļi sevī slēpjot nesvētotās dzīves dabu.

Ak mans draugs, patiesa kristietība ir pārdabiska! Tā debesīs pasmeļ Dieva pārdabīgās mīlestības spēku, lai ar to aizstātu veco grēcīgo cilvēku un viņa mīlestību.

Lūdzu paklausi tam Kungam, turpini paklausīt, un mīlestība, kas panes visu, kas nekad nebeidzas, tiks izlieta tavā sirdī ar Svēto Garu. Tu sāksi dzīvot dzīvi, kurā vārdi "Es to vairs nevaru izturēt!" tiks aizstāti ar vārdiem "Tādēļ arī viņš var uz visiem laikiem izglābt.., vienmēr dzīvs būdams, lai tos aizstāvētu" (Ebr. 7:25).

Jā, mans draugs, tas nav pārāk brīnišķīgi, lai būtu patiesi, ka mūsu drošinātājiem nav jāpārdeg. Tas drīzāk ir pārāk brīnišķīgi, lai būtu nepatiesi. Ja tavējie pārdeg, lūdz, lai Jēzus palīdz tev nonākt tādā dvēseles mierā, kāds bija Viņam. Viņš tevi tur aizvedīs.